

**Vuosikertomus 2012 EU:n taloudellisten etujen suojaamisesta -
Petostentorjunta**

**Euroopan parlamentin päätöslauselma 3. huhtikuuta 2014 vuosikertomuksesta 2012 EU:n
taloudellisten etujen suojaamisesta – Petostentorjunta (2013/2132(INI))**

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon päätöslauselmansa aikaisemmista komission ja Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) vuosikertomuksista,
- ottaa huomioon 24. heinäkuuta 2013 annetun komission kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle ”Euroopan unionin taloudellisten etujen suojaaminen – Petostentorjunta – Vuosikertomus 2012” (COM(2013)0548) sekä sitä täydentävät asiakirjat (SWD(2013)0283, SWD(2013)0284, SWD(2013)0285, SWD(2013)0286 ja SWD(2013)0287),
- ottaa huomioon Euroopan petostentorjuntaviraston kertomuksen ”Vuosikertomus 2012”,
- ottaa huomioon tilintarkastustuomioistuimen vuosikertomuksen talousarvion toteuttamisesta varainhoitovuonna 2012 ja toimielinten vastaukset¹,
- ottaa huomioon ehdotuksen neuvoston asetukseksi Euroopan syyttäjänviraston perustamisesta (COM(2013)0534),
- ottaa huomioon 17. heinäkuuta 2013 annetun komission tiedonannon ”OLAFin hallinnon parantaminen ja sen tutkimuksissa sovellettavien menettelytakeiden vahvistaminen: asteittainen lähestymistapa Euroopan syyttäjänviraston perustamisen tueksi” (COM(2013)0533),
- ottaa huomioon 17. heinäkuuta 2013 annetun komission tiedonannon ”Unionin taloudellisten etujen parempi suojaaminen perustamalla Euroopan syyttäjänvirasto ja uudistamalla Eurojust” (COM(2013)0532),
- ottaa huomioon 26. toukokuuta 2011 annetun komission tiedonannon ”Euroopan unionin taloudellisten etujen suojaaminen rikosoikeuden ja hallinnollisten tutkimusten avulla – Kokonaisvaltainen politiikka veronmaksajien rahojen suojaamiseksi” (COM(2011)0293;
- ottaa huomioon 24. kesäkuuta 2011 annetun komission tiedonannon ”Mahdollisuuksia nuorille -aloite” (COM(2011)0376),
- ottaa huomioon 6. joulukuuta 2012 annetun komission tiedonannon ”Toimintasuunnitelma veropetosten ja veronkierron torjunnan tehostamiseksi” (COM(2012)0722),

¹ EUVL C 331, 14.11.2013, s. 1.

- ottaa huomioon 26. syyskuuta 2013 annetun komission tiedonannon Euroopan unionin talousarvion suojaamisesta vuoden 2012 loppuun (COM(2013)0682),
- ottaa huomioon 13. joulukuuta 2013 annetun komission tiedonannon nettomääräisten rahoitusoikaisujen soveltamisesta jäsenvaltioissa maatalouden ja koheesiopolitiikan osalta (COM(2013)0934),
- ottaa huomioon komission kertomuksen neuvostolle ja Euroopan parlamentille aiheesta ”EU:n korruptiontorjuntakertomus” (COM(2014)0038),
- ottaa huomioon 22. heinäkuuta 2013 annetun neuvoston direktiivin 2013/43/EU yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112/EY muuttamisesta tiettyjen petosalttiiden tavaroiden luovutuksiin ja tiettyjen petosalttiiden palvelujen suorituksiin vapaaehtoisesti ja tilapäisesti sovellettavan käännetyn verovelvollisuuden osalta¹,
- ottaa huomioon 22. heinäkuuta 2013 annetun neuvoston direktiivin 2013/42/EU yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun direktiivin 2006/112/EY muuttamisesta arvonlisäveropetosten vastaisen nopean reagoinnin mekanismin osalta²,
- ottaa huomioon komission ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi unionin taloudellisiin etuihin kohdistuvien petosten torjunnasta rikosoikeudellisin keinoin (COM(2012)0363),
- ottaa huomioon 26. helmikuuta 2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 250/2014 Euroopan unionin taloudellisten etujen suojaamisen alalla toteutettavia toimia tukevan ohjelman (Herkules III -ohjelma) perustamisesta ja päätöksen N:o 804/2004/EY kumoamisesta³,
- ottaa huomioon 26. helmikuuta 2014 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2014/23/EU käyttöoikeussopimusten tekemisestä⁴,
- ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 325 artiklan 5 kohdan,
- ottaa huomioon 11. syyskuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 883/2013 Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimuksista sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1073/1999 ja neuvoston asetuksen (Euratom) N:o 1074/1999 kumoamisesta⁵,
- ottaa huomioon unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä 25. lokakuuta 2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012⁶,
- ottaa huomioon Euroopan petostentorjuntaviraston valvontakomitean lausunnon nro 1/2014 petostentorjuntaviraston tutkintapolitiikan painopistealueista,

¹ EUVL L 201, 26.7.2013, s. 4.

² EUVL L 201, 26.7.2013, s. 1.

³ EUVL L 84, 20.3.2014, s. 6.

⁴ EUVL L 94, 28.3.2014, s. 1.

⁵ EUVL L 248, 18.9.2013, s. 1.

⁶ EUVL L 298, 26.10.2012, s. 1.

- ottaa huomioon 18. joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 2988/95 Euroopan yhteisöjen taloudellisten etujen suojaamisesta¹,
 - ottaa huomioon 3. heinäkuuta 2013 antamansa päätöslauselman vuosikertomuksesta 2011 EU:n taloudellisten etujen suojaamisesta – Petostentorjunta²,
 - ottaa huomioon 15. syyskuuta 2011 antamansa päätöslauselman EU:n toimista korruption torjumiseksi³,
 - ottaa huomioon 18. toukokuuta 2010 antamansa kannanoton Euroopan unionin korruption vastaisiin pyrkimyksiin⁴ sekä 6. kesäkuuta 2011 annetun komission tiedonannon korruption torjumisesta EU:ssa (COM(2011)0308),
 - ottaa huomioon 23. lokakuuta 2013 antamansa päätöslauselman järjestäytyneestä rikollisuudesta, korruptiosta ja rahanpesusta: suositukset toteutettaviksi toimenpiteiksi ja aloitteiksi⁵,
 - ottaa huomioon työjärjestyksen 48 artiklan,
 - ottaa huomioon talousarvion valvontavaliokunnan mietinnön (A7-0195/2014),
- A. ottaa huomioon, että komission arvioiden mukaan EU:ssa menetetään veropetosten, veronkierron, verojen välttämisen ja aggressiivisen verosuunnittelun vuoksi joka vuosi arviolta 1 000 miljardia euroa potentiaalisia verotuloja, mikä merkitsee jokaiselle EU:n kansalaiselle noin 2 000 euron vuotuista kustannusta;
- B. ottaa huomioon, että EU:n taloudellisten etujen suojeleminen on yksi tärkeimmistä osa-alueista unionin poliittisessa toimintasuunnitelmassa, jolla vahvistetaan ja lisätään kansalaisten luottamusta ja taataan varojen moitteeton käyttö;
- C. ottaa huomioon, että Lissabonin sopimuksella vahvistettiin merkittävästi välineitä EU:n taloudellisten etujen suojelemiseksi ja velvoitettiin sekä EU että sen jäsenvaltiot torjumaan kaikkia EU:n taloudellisiin etuihin vaikuttavia laittomia toimintoja;
- D. ottaa huomioon, että unionin taloudellisten etujen suojeleminen petoksilta ja kaikelta muulta laittomalta toiminnalta on erityisen vaativa, välttämätön ja kiireellinen haaste EU:n oikeusjärjestelmien ja -perinteiden monimuotoisuuden vuoksi;
- E. ottaa huomioon, että unionin taloudellisten etujen suojelemiseksi ja petosten torjumiseksi tarvitaan yhdennettyä lähestymistapaa, joka sisältää strategiat petosten ja korruption torjunnasta koko unionin alueella sovellettavien tehokkaiden, johdonmukaisten ja yhtenäisten oikeudellisten toimintojen avulla; ottaa huomioon, että EU ja sen jäsenvaltiot jakavat tämän vastuun ja että komission ja jäsenvaltioiden läheinen yhteistyö on välttämätöntä varsinkin taloudellisesti vaikeina aikoina;

¹ EYVL L 312, 23.12.1995, s. 1.

² Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0318.

³ EUVL C 51 E, 22.2.2013, s. 121.

⁴ EUVL C 161 E, 31.5.2011, s. 62.

⁵ Hyväksytyt tekstit, P7_TA(2013)0444.

- F. ottaa huomioon, että Euroopan petostentorjuntaviraston vastuulla on suojella unionin taloudellisia etuja tutkimalla petoksia, korruptiota ja muuta laitonta toimintaa ja että petostentorjuntaviraston valvontakomitea perustettiin sen riippumattomuuden lujittamiseksi ja varmistamiseksi siten, että valvontakomitea valvoo säännöllisesti petostentorjuntaviraston tutkintatoimien toteuttamista;
- G. ottaa huomioon, että noin 80 prosentissa tapauksista jäsenvaltiot ovat ensisijaisesti vastuussa unionin talousarvion toteutuksesta;
- H. ottaa huomioon, että jäsenvaltiot vastaavat alv-määräytymisperusteen laskennasta, alv-verokannan muutoksista sekä omien varojen kantamisesta ja että näillä kolmella tekijällä on vaikutusta unionin talousarvioon;
- I. ottaa huomioon, että komissio on hiljattain esittänyt parlamentin pyynnöstä useita merkittäviä aloitteita, jotka koskevat strategisia petostentorjuntatoimenpiteitä;
- J. toteaa, että kaikenlaisten veropetosten ja veronkierron sekä korruption laajuus EU:ssa horjuttaa kansalaisten uskoa ja luottamusta unioniin ja että takeita julkisten menojen luotettavuudesta ja läpinäkyvyydestä on lisättävä;

Euroopan unionin petostentorjuntamekanismien vahvistaminen

1. painottaa, että Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen määräysten mukaisesti komission ja jäsenvaltioiden on tehtävä kaikkensa torjuakseen unionin taloudellisiin etuihin kohdistuvia petoksia, lahjontaa ja kaikkea laitonta toimintaa; muistuttaa, että komission ja jäsenvaltioiden välinen tiivis yhteistyö ja koordinointi ovat olennaisia unionin taloudellisten etujen tehokkaan suojelun takaamiseksi, joten niitä on ratkaisevan tärkeää vahvistaa ja tehostaa mahdollisimman paljon; muistuttaa, että unionin taloudellisten etujen suojaaminen niin tulojen kuin menojen osalta edellyttää yhtäläistä valppautta;
2. muistuttaa, että petokset ovat tahallista väärinkäytöksiä ja tietyissä tapauksissa rikollista toimintaa ja sääntöjenvastaisuudella tarkoitetaan, että sääntöä ei noudateta; pahoittelee, että komission kertomuksessa ei käsitellä petoksia yksityiskohtaisesti ja että siinä käsitellään sääntöjenvastaisuuksia hyvin yleisesti; muistuttaa, että Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 325 artiklassa käsitellään petoksia eikä sääntöjenvastaisuuksia, ja kehottaa tekemään eron petosten ja virheiden tai sääntöjenvastaisuuksien välillä;
3. panee merkille komission kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle Euroopan unionin taloudellisten etujen suojaamisesta – Petostentorjunta – Vuosikertomus 2012 (jäljempänä ”komission vuosikertomus”); toteaa Euroopan parlamentin pyynnöstä, että kertomuksesta käy ilmi kaksi uutta tekijää:
 - i) jäsenvaltioiden sääntöjenvastaisuuksien havaitsemisen ja komissiolle ilmoittamisen välisen yhteyden uudelleenarviointi ja
 - ii) petoksiksi ilmoitettujen sääntöjenvastaisuuksien perusteellisempi analysointi;

toteaa, että lähestymistavan tavoitteena on ymmärtää paremmin jäsenvaltioiden sääntöjenvastaisuuksiin puuttumisen ulottuvuutta, luonnetta ja toteuttamistapaa;

4. pyytää komissiota esittämään parlamentille vuosittain annettavan PIF-kertomuksen esittelemistä koskevan menettelyn käynnistämisen yhteydessä parlamentille kertomuksen siitä, miten komissio on noudattanut ja pannut täytäntöön parlamentin edeltävän vuoden PIF-kertomuksesta hyväksymiä suosituksia, ja esittämään perustellun selityksen pyynnöistä, joita komissio ei ole ottanut huomioon tai joita se ei ole voinut panna täytäntöön; pyytää myös OLAFia ryhtymään samoihin toimenpiteisiin parlamentin kyseisessä kertomuksessa pyytämien toimenpiteiden osalta;
5. on tyytyväinen komission parlamentin pyynnöstä toteuttamiin keskeisiin aloitteisiin, joilla pyritään määrittämään uusi eurooppalainen lainsäädäntökehys petostentorjunnan alalla, ja erityisesti ehdotukseen direktiiviksi unionin taloudellisiin etuihin kohdistuvien petosten torjunnasta rikosoikeudellisin keinoin, jolla pyritään selventämään ja yhdenmukaistamaan EU:n talousarvioon kohdistuvia rikkomuksia koskevaa jäsenvaltioiden rikoslainsäädäntöä (COM(2012)0363), ehdotukseen neuvoston asetukseksi Euroopan syyttäjänviraston perustamisesta (COM(2013)0534), ehdotukseen asetukseksi Euroopan unionin rikosoikeudellisen yhteistyön virastosta (Eurojust) (COM(2013)0535) sekä muutettuun ehdotukseen Euroopan petostentorjuntaviraston (OLAF) tutkimuksista annetun asetuksen (EY) N:o 1073/1999 muuttamisesta ja petostentorjuntaviraston tutkimuksen kohteena olevien henkilöiden prosessuaalisten oikeuksien vahvistamisesta; toteaa, että näiden eri säädösten asianmukainen kalibrointi ja perusteellinen arviointi on tärkeää; kehottaa neuvostoa käyttämään neuvottelujen päätökseen saattamiseen riittävästi aikaa vankan eurooppalaisen lainsäädäntökehityksen luomiseksi ja unionin taloudellisten etujen suojaamisen olemassa olevan institutionaalisen ulottuvuuden vahvistamiseksi; korostaa, että on välttävää liian aikaisin tapahtuvaa siirtymistä tiiviimpään yhteistoimintamenettelyyn; suhtautuu myös myönteisesti toimintasuunnitelmaan veropetosten ja veronkierron torjunnan vahvistamiseksi ja unionin alv-järjestelmän uudistamiseen, jotka molemmat aloitettiin vuonna 2011;
6. toteaa, että vuonna 2012 petoksiksi ilmoitettujen sääntöjenvastaisuuksien määrä on pysynyt varsin vakaana verrattuna vuoteen 2011, koska vuonna 2012 petoksiksi ilmoitettuja sääntöjenvastaisuuksia ilmoitettiin 1 231 tapausta ja niiden taloudellinen vaikutus väheni hieman ollen 392 miljoonaa euroa; panee merkille, että suurin osa petoksista liittyi koheesiopolitiikan ja maatalouspolitiikan – pääasiassa maaseudun kehittämiseen ja kalastukseen – aloihin, jotka ovat edelleen kaksi kriittistä alaa ja joiden osalta taloudelliseksi vaikutukseksi on arvioitu 279 miljoonaa euroa ja 143 miljoonaa euroa; painottaa kuitenkin, että petoksiksi ilmoitettujen sääntöjenvastaisuuksien määrä ja niiden summat liittyvät yleisesti petoksen laajempaan määritelmään, eikä niiden pitä katsoa kuvaavan petosten määrää; pyytää erottamaan selkeästi toisistaan petokset, virheet ja sääntöjenvastaisuudet vuoden 2013 vuosikertomuksessa Euroopan unionin taloudellisten etujen suojaamisesta – Petostentorjunta;
7. toteaa, että vuonna 2012 komissiolle ilmoitettujen muiden kuin petoksiksi ilmoitettujen sääntöjenvastaisuuksien määrä nousi noin kuusi prosenttia verrattuna vuoteen 2011, ja niiden taloudellinen vaikutus oli noin 2,9 miljardia euroa (yli kaksi kertaa niin paljon kuin vuonna 2011, erityisesti koheesiopolitiikan ja suorien menojen aloilla); on huolissaan siitä, että lisäys aiheutuu pääasiassa suurista summista koskevista sääntöjenvastaisuuksista, mutta se heijastaa myös ohjelmien päättyessä ilmoitettuja järjestelmällisiä sääntöjenvastaisuuksia;

8. panee merkille, että komission jäsenvaltioiden osalta vuonna 2012 toteuttamat korjaavat toimenpiteet lisääntyivät merkittävästi – pääasiassa koheesiopolitiikan alalla – jopa 3,7 miljardiin euroon, mikä sekin johtuu ohjelmakauden 2000–2006 päättymisestä;
9. toteaa, että komission jäsenvaltioille vuonna 2011 antamien suositusten – jotka koskivat erityisesti petoksiksi ja muiksi kuin petoksiksi ilmoitettuja sääntöjenvastaisuustapauksia, sääntöjenvastaisten määrien takaisinperintää, rikosoikeudellisten tutkimusten tulosten seurantaa ja petostilastojen parantamista – täytäntöönpano oli kokonaisuudessaan asianmukaista, ja pitää valitettavana, että kaikkia huolenaiheita ei otettu täysimääräisesti huomioon; kehottaa jäsenvaltioita noudattamaan komission vuosina 2011 ja 2012 antamia suosituksia ja varmistamaan komission vuoden 2012 kertomuksessaan niille osoittamien suositusten perusteelliset jatkotoimet sekä toimittamaan perustellun selityksen tapauksissa, joissa suosituksia ei ole noudatettu;
10. kehottaa tutkimaan mahdollisuutta perustaa petosten torjuntaan erikoistuva Euroopan tullivirkailijoiden ryhmä, joka työskentelee kansallisten tulliviranomaisten tukena;
11. toteaa, että vuonna 2012 paljastuneista petoksista ja muista sääntöjenvastaisuuksista takaisin perittävä määrä oli perinteisten omien varojen alalla 444 miljoonaa euroa, josta jäsenvaltiot olivat jo perineet takaisin 208 miljoonaa euroa; panee merkille, että vuonna 2012 perittiin takaisin vielä 83 miljoonaa euroa, joka liittyi vuosina 1989–2011 havaittuihin tapauksiin;

Tulot – omat varat

12. pitää valitettavana, että omista varoista saatavat tulot eivät ole enää EU:n talousarvion varojen pääasiallinen lähde ja muodostavat näistä varoista 20 prosenttia, minkä vuoksi arvonlisäveron ja tullien moitteettomalla kantamisella on vaikutusta sekä jäsenvaltioiden talouteen ja Euroopan unionin talousarvioon että eurooppalaisiin veronmaksajiin; muistuttaa, että komission arvioiden mukaan Euroopan unionissa menetetään veropetosten ja veronkierron vuoksi joka vuosi arviolta 1 000 miljardia euroa potentiaalisia verotuloja, mikä merkitsee jokaiselle EU:n kansalaiselle noin 2 000 euron vuotuista kustannusta;
13. on tyytyväinen komission toimintasuunnitelmaan veropetosten ja veronkierron torjunnan tehostamiseksi; vaatii sekä komissiota että jäsenvaltioita asettamaan jatkossakin veropetosten ja veronkierron torjunnan absoluuttiseksi painopistealueeksi, minkä vuoksi jäsenvaltioiden välille sekä jäsenvaltioiden ja komission välille on laadittava vahvistettu ja moniulotteinen yhteistyö- ja koordinointistrategia, jonka avulla voidaan hyödyntää paremmin nykyisiä välineitä, vahvistaa olemassa olevaa lainsäädäntöä, hyväksyä vireillä olevia ehdotuksia ja tehdä hallinnollista yhteistyötä; katsoo, että myös kunkin jäsenvaltion sisäisen vero-, poliisi- ja oikeusviranomaisten välisen yhteistyön vahvistaminen on erittäin tärkeää; toteaa, että erityistä huomiota on kiinnitettävä varhaisen vaiheen havaitsemis- ja ehkäisymekanismeihin, tulosten arviointiin, tulojen perimisjärjestelmien kehittämiseen ja ennen kaikkea tulliliikenteen valvonnan vahvistamiseen, koska se muodostaa yhä ympäristön, jossa esiintyy eniten järjestelmällistä korruptiota Euroopassa; pyytää komissiota ja jäsenvaltioita toimimaan aktiivisemmin kansainvälisellä tasolla pääasiassa läpinäkyvyyteen, hyvään hallintotapaan ja tietojen vaihtamiseen perustuvien yhteistyönormien laatimiseksi;

14. kehottaa komissiota toteuttamaan säännöllisin väliajoin vertailevan analyysin perinteisten omien varojen kansallisten keruujärjestelmien toiminnan eroista, mukaan lukien sellaisten parhaiden menettelyjen määrittäminen, joilla takaisinperintä voidaan hoitaa tehokkaasti kaikissa jäsenvaltioissa, ja näiden menettelyjen levittäminen, sekä ehdottamaan tarvittaessa soveltuvia toimenpiteitä;
15. on huolissaan siitä, että vaikka perinteisiin omiin varoihin liittyvien muiksi kuin petoksiksi ilmoitettujen sääntöjenvastaisuustapausten määrä pysyi vuonna 2012 ennallaan, niiden ilmoitettu kokonaisarvo oli 20 prosenttia suurempi kuin kauden 2008–2012 keskiarvo;
16. kehottaa laajentamaan arvonlisäverojen osalta teoreettisten ja todellisten tulojen välisten erojen analysointia ja sisällyttämään sen komission kertomukseen, jotta saadaan parempi kuva unionin talouden menetyistä tuloista; muistuttaa, että veronkierron ja pimeän talouden torjumisen on oltava komission ja jäsenvaltioiden pysyvät tavoite;

Valmisteveron alaisten tuotteiden tietojenvaihtojärjestelmä (EMCS)

17. on tyytyväinen siihen, että 98 prosenttia perinteisistä omista varoista kerätään ilman erityisiä ongelmia, mutta kehottaa komissiota jatkamaan toimiaan jäljellä olevia kahta prosenttia koskevien petosten ja sääntöjenvastaisuuksien osalta;
18. panee merkille, että valvontaviranomaiset ovat todenneet rikollisryhmien tekemien valmisteveron alaisten tuotteiden tietojenvaihtojärjestelmän (EMCS) väärinkäytösten lisääntyneen; katsoo, että EMCS-järjestelmässä kuljetettavien tavaroiden fyysisessä valvonnassa on puutteita; korostaa, että valvontaan tehtävä lisäinvestointi voi johtaa kerättyjen verojen määrän kasvuun ja entistä tehokkaampaan veronkierron ehkäisemiseen; panee lisäksi merkille, että neuvoston direktiivin 2008/118/EY 21 artiklan 3 kohdan ja 24 artiklan 3 kohdan mukaisesti lähtö- ja määräjäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä sähköinen tarkastus sähköisen hallinnollisen asiakirjan luonnoksessa ja vastaanottoraportissa oleville tiedoille; on vakuuttunut siitä, että on vahvistettava kriteerit, joiden mukaan jäsenvaltion toimivaltainen laitos tarkastaa tavarat, jotka ovat valmiita fyysisesti lähetettäväksi ja/tai vastaanotettaviksi;
19. katsoo, että entistä tiukempien tarkastusten lisäetuna rikollisten pelkästään petostensa helpottamiseksi perustamat yritykset tai pöytälaatikkoyritykset voitaisiin raivata pois; panee merkille, että tähän asti liiketoiminnan harjoittajat ovat itse vahvistaneet valmisteveron alaisten tavaroiden lähettämistä ja vastaanottamista koskevat tiedot EMCS-järjestelmässä; pyytää komissiota tekemään aloitteen EMCS-käyttöoikeuksien kiristämisestä siten, että niihin sisältyy kaupankäyntiä edeltävän vaatimustenmukaisuuden kattava historia, jolloin liiketoiminnan harjoittajalle voidaan myöntää ”valtuutetun taloudellisen toimijan” (”luotettavan liiketoiminnan harjoittajan”) asema siten, että ainoastaan kyseisen aseman saaneet voivat toimia EMCS-järjestelmässä suoraan ja itsenäisesti; kehottaa komissiota esittämään tulokset meneillään olevista tutkimuksista, jotka koskevat tarvetta muuttaa direktiiviä 2008/118/EY;
20. vaatii tehostamaan jäsenvaltioiden rekisteriä käytäviin henkilöihin ja yrityksiin kohdistamat tarkastuksia ja tekemään ne kattavammiksi; katsoo, että tavaroista on helppo olla tekemättä ilmoitusta valmisteverojen kiertämiseksi; pyytää tässä yhteydessä, että veroviranomaiset tekisivät entistä tiiviimpää yhteistyötä;

21. katsoo, että valtuutettujen varastojen välillä tehtävien valmisteveron alaisten siirtojen määräajat ovat epärealistisen pitkät; katsoo, että tällaisten määräaikojen ansiosta samaan ilmoitukseen voidaan sisällyttää useita siirtoja ja muutoksia ennen kuin luovutuspäivämäärä lisätään järjestelmään; vaatii, että lähettäjän on välittömästi ilmoitettava muutoksista ilmoitetun määräjäsenvaltion ja uuden määräjäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle; pyytää lisäksi, että valmisteveron alaisten tavaroiden vastaanottoraportin antamisen enimmäisaika olisi yksi arkipäivä ja että kyseinen aika lasketaan ja määritetään kutakin toimitusta varten käytetyn kuljetustyyppin sekä lähtö- ja määräpaikkojen välisen etäisyyden mukaan;
22. katsoo, että tullivarastojen perustamiseen vaadittavat vakuudet ovat liian matalat valmisteveron alaisten tavaroiden arvoon nähden; katsoo, että olisi vahvistettava tavaroiden tyylistä ja kaupan todellisesta määrästä riippuva muuttuja;
23. on huolissaan siitä, että jäsenvaltiot ovat ottaneet käyttöön omat EMCS-järjestelmänsä komission yleisesti määrittelemien vaatimusten mukaisesti; pyytää tässä yhteydessä komissiota tekemään aloitteen koko EU:n kattavasta yhtenäisemmästä järjestelmästä;

Arvonlisävero

24. panee merkille, että komissio rahoitti alv-järjestelmän vahvistamista unionissa ja veronkierron vähentämistä koskevan toimintansa yhteydessä vuonna 2013 julkaistun arvonlisäverovajaus (VAT Gap) koskevan tutkimuksen, ja sen mukaan noudattamatta jättämisen tai perimättä jättämisen vuoksi vuonna 2011 menetettiin 193 miljardin euron edestä alv-tuloja (1,5 prosenttia BKT:sta); painottaa kuitenkin, että arvonlisäverovajaus ei johdu pelkästään petoksista, vaan syitä ovat myös muun muassa konkurssit ja maksukyvyttömyys, tilastolliset virheet, maksuviivästykset ja veronkierto; katsoo tässä yhteydessä, että on ilmeistä, että arvonlisäverovajauksen tehokas torjunta edellyttää monialaista ja yhdenmukaista lähestymistapaa; korostaa uusien strategioiden käyttöönoton tärkeyttä ja EU:n olemassa olevien rakenteiden tehokkaampaa hyödyntämistä arvonlisäveropetosten torjunnan tehostamiseksi;
25. on tyytyväinen siihen, että joulukuussa 2011 käynnistetty alv-uudistus on jo tarjonnut merkittäviä välineitä alv-petoksilta suojautumiseen entistä paremmin; on tyytyväinen siihen, että arvonlisäveropetosten vastaista nopean reagoinnin mekanismeja ja tiettyjen petosalttiiden tavaroiden luovutuksiin ja tiettyjen petosalttiiden palvelujen suorituksiin vapaaehtoisesti ja tilapäisesti sovellettavaa käännettyä verovelvollisuutta koskevat direktiivit hyväksyttiin lopulta heinäkuussa 2013, ja kehottaa jäsenvaltioita panemaan ne nopeasti täytäntöön;
26. katsoo myös, että on painotettava tarvetta tehdä alv-järjestelmästä yksinkertaisempi kaikille yrityksille kaikkialla Euroopassa; suhtautuukin myönteisesti uusiin toimenpiteisiin, joilla pyritään helpottamaan sähköistä laskutusta, sekä pieniä yrityksiä koskeviin vuonna 2013 voimaantulleisiin erityissäännöksiin valmisteltaessa koko unionin kattavan arvonlisäveroilmoitusmallin käyttöönottoa; toivoo, että vuonna 2015 käyttöön otettava sähköisten palvelujen ja televiestintäyritysten keskitetty asiointipiste helpottaa todella vaatimusten noudattamista siten, että alv-menettelyjä yksinkertaistetaan yritysten osalta;
27. kehottaa jäsenvaltioita uudistamaan kansallisia verojärjestelmiään, jotta niistä saataisiin entistä yksinkertaisempia, oikeudenmukaisempia ja tehokkaampia, jotta helpotetaan

vaatimusten noudattamista, estetään ja ehkäistään petoksia ja veronkiertoa ja rangaistaan niistä sekä parannetaan veronkantoa; pyytää jäsenvaltioita ottamaan huomioon myös komission vuonna 2013 laatimat maakohtaiset suositukset; on tyytyväinen siihen, että komissio on toistuvasti kehottanut jäsenvaltioita laajentamaan kansallisia veropohjia ja rajoittamaan verovapautuksia ja -vähennyksiä, mikä antaisi jäsenvaltioille sekä mahdollisuuden yksinkertaistaa verojärjestelmiään että välttää tavanomaisen alv-kannan korotuksia;

Petoksiksi ilmoitetut ja Euroopan unionin talousarvioon kohdistuvat sääntöjenvastaisuudet

28. painottaa, että tosiasiaa vuonna 2012 petoksiksi ilmoitettujen sääntöjenvastaisuuksien määrä ja niiden vaikutus pysyivät käytännössä samalla tasolla kuin edellisellä vuonna;
29. panee merkille, että petollisen toiminnan aloittamisesta sen havaitsemiseen menee keskimäärin kaksi vuotta ja seitsemän kuukautta; panee lisäksi merkille, että kestää vielä 7–8 kuukautta, ennen kuin sääntöjenvastaisuudesta ilmoitetaan komissiolle; on huolissaan siitä, että mahdolliset ohjeet, joiden mukaan jäsenvaltiot ilmoittavat petoksiksi ilmoitetuista sääntöjenvastaisuuksista ja/tai muista sääntöjenvastaisuuksista petostentorjuntavirastolle, vaihtelevat yksittäisten jäsenvaltioiden lisäksi eri politiikanaloilla; vaatii komissiota laatimaan Euroopan laajuiset ohjeet petoksiksi ilmoitettujen sääntöjenvastaisuuksien ja/tai muiden sääntöjenvastaisuuksien ilmoittamisesta petostentorjuntavirastolle; suosittaa, että unionin toimielinten henkilöstöön kuuluvat veloitetaan ilmoittamaan viipymättä ja ilman, että ilmoitus vaarantaa ilmoittajan vastuullisuuden, petostentorjuntavirastolle petoksesta, jonka nämä saavat tietoonsa tehtävänsä yhteydessä;
30. panee merkille, että tulojen osalta vuonna 2012 petoksiksi ilmoitettujen tapausten määrä on 20 prosenttia pienempi kuin vuosina 2008–2012 keskimäärin; on tyytyväinen siihen, että komission toteuttamista analyyseistä ilmenee, että määrät olivat selvästi laskussa kyseisellä ajanjaksolla;
31. toteaa menojen osalta, että petoksiksi ilmoitettujen sääntöjenvastaisuuksien määrä ja arvo eivät ole lisääntyneet merkittävästi, ja että havaitut toimintatavat ovat tuttuja ja että ajanjaksolla 2008–2012 viisi prosenttia ilmoitetuista tapauksista oli petoksia; toteaa, että aiempien vuosien tavoin suurin osa petoksiksi ilmoitetuista sääntöjenvastaisuuksista havaittiin koheesiopolitiikan alalla: 50 prosenttia kokonaismäärästä ja 63 prosenttia niihin liittyvistä rahamääristä; painottaa, että petoksiksi ilmoitetuista 1 194 sääntöjenvastaisuudesta yhdeksään liittyy korruptiota ja että kaikki tapaukset havaittiin koheesiopolitiikan alueella; on huolissaan siitä, että määrä on lisääntymässä; panee huolestuneena merkille yksinkertaisten petosten lisääntymisen, joka voi liittyä siihen, että talouskriisin yhteydessä petoksia yrittävät tehdä myös sellaiset edunsaajat, jotka eivät normaalioloissa syyllistyisi rikokseen; katsoo, että kyseisiä suuntauksia on valvottava ja tutkittava tulevina vuosina;
32. kehottaa pitämään EU:n taloudellisiin etuihin vaikuttavaa korruptiota petoksena SEUT-sopimuksen 325 artiklan 5 kohdan mukaisesti ja sisällyttämään sen Euroopan komission vuosikertomukseen ”Euroopan unionin taloudellisten etujen suojaaminen – Petostentorjunta”;
33. toteaa, että luonnonvarojen osalta (maatalous, maaseudun kehittäminen ja kalatalous) petoksiksi ilmoitettujen sääntöjenvastaisuuksien määrä lisääntyi lähes 50 prosenttia

verrattuna vuoteen 2011, koska yhdestä ainoasta valtiosta ilmoitettiin 56 tapausta, joissa toimintatapa oli sama ja jotka liittyivät samaan tutkimukseen ja koskivat yksinomaan Euroopan maatalouden tukirahastoa; panee merkille, että todettujen petosten osuus on hieman keskimääräistä suurempi maatalouden alalla – noin kuusi prosenttia kaikista ajanjaksolla 2008–2012 ilmoitetuista tapauksista;

34. toteaa, että maatalouden ja maaseudun kehittämisen alalla jäsenvaltiot perivät varainhoitovuoden 2012 aikana edunsaajilta takaisin 169,4 miljoonaa euroa, mutta edunsaajilta oli perittävä takaisin vielä 1 216,8 miljoonaa euroa kyseisen vuoden lopussa; panee merkille, että 43 prosentin takaisinperintäasteeseen vaikuttavat olennaisesti kuuden jäsenvaltion¹ osoittamat matalat takaisinperintäasteet (alle 30 prosenttia); kehottaa kyseisiä jäsenvaltioita ryhtymään asianmukaisiin toimiin huomattavasti korkeamman takaisinperintäasteen varmistamiseksi;
35. toteaa, että koheesiopolitiikka on useiden varainhoitovuosien ajan osoittautunut kriittisimmäksi alaksi, ja eniten huomiota on kiinnittänyt aluekehityspoliittikka, mutta toteaa, että petoksiksi ilmoitettujen sääntöjenvastaisuuksien määrä on kuitenkin pysynyt vakaana kolmen viimeisen vuoden ajan; panee merkille, että todettujen petosten osuus on keskimääräistä alhaisempi, noin neljä prosenttia ajanjaksolla 2008–2012; on tyytyväinen siihen, että komission viime vuosien pyrkimykset lisätä tällä alalla tietoisuutta petoksista vaikuttavat kantaneen hedelmää kansallisten viranomaisten parissa ja että unionin lainsäädäntö on osaltaan edistänyt 59 prosenttia petoksiksi ilmoitettujen sääntöjenvastaisuuksien havaitsemista; kehottaa komissiota tehostamaan ja vahvistamaan vuonna 2008 käynnistettyä yhteistä petostentorjuntastrategiaansa; on tyytyväinen myös petosten havaitsemisesta niistä ilmoittamiseen kuuluvien aikojen lyhenemiseen;
36. pitää kuitenkin valitettavana takaisin perittäviä määriä ja varainhoitovuoden 2012 koheesiopolitiikkaan liittyviä takaisinperintäasteita koskevia puutteellisia tietoja; kehottaa komissiota antamaan tulevissa vuosikertomuksissaan tältä osin tarkempia tietoja;
37. on tyytyväinen liittymistä valmistelevan tuen alalla ilmoitettujen sääntöjenvastaisuuksien määrän kolme vuotta jatkuneeseen vähenemiseen ja toteaa, että kaksitoista uutta jäsenvaltiota ovat asteittain lopettaneet osallistumisensa liittymistä valmistelevaan tukeen, ja se on lähes loppuunsaatettu; panee kuitenkin merkille kyseisten rahamäärien merkittävän kasvun, joka johtuu yhdestä valtiosta ilmoitetuista kahdesta tapauksesta; huomauttaa lisäksi, että nykyisen ohjelmakauden osalta liittymistä valmistelevaa tukivälinettä koskevat petoksiksi ilmoitetut sääntöjenvastaisuudet ovat hieman vähentyneet, todennäköisesti täytäntöönpanoviiheen vuoksi;
38. muistuttaa, että jäsenvaltioiden lähestymistavat petoksiin ovat yhä moninaisempia pääasiassa lainsäädännöllisten ja organisaationaalisten eroavuuksien vuoksi, joita on sekä jäsenvaltioiden että saman valtion eri hallinnonalojen välillä; on erittäin huolissaan siitä, että petoksiksi ilmoitetuissa sääntöjenvastaisuustapauksissa jotkut jäsenvaltiot rajoittavat toimensa rahoitusoikaisujen soveltamiseen mahdollisen rikoksen tutkinnan sijasta; painottaa, että kyvyttömyys tutkia rikoksia voi kannustaa petolliseen toimintaan ja heikentää petosten ja petosten tekijöiden toimien torjuntaa; kehottaa kyseisiä jäsenvaltioita sijoittamaan enemmän varoja petosten torjumiseen esimerkiksi rikosoikeudenkäyntien avulla; kehottaa komissiota edelleen seuraamaan tarkkaavaisesti

¹ Belgia (23 prosenttia), Bulgaria (4 prosenttia), Kreikka (18 prosenttia), Ranska (22 prosenttia), Slovenia (25 prosenttia) ja Slovakia (26 prosenttia).

jäsenvaltioissa käytössä olevien valvontajärjestelmien toimintaa ja tehokkuutta ja painottaa, että komission on laadittava kaikille jäsenvaltioille yhdenmukaista ilmoittamista koskevat periaatteet; kehottaa jäsenvaltioita panemaan täytäntöön komission suositukset, erityisesti mitä tulee varhaiseen havaitsemiseen, sääntöjen yksinkertaistamiseen ja nopeaan viestintään;

39. toteaa lisäksi, etteivät jäsenvaltiot vielääkään kykene toimittamaan tietoja ajoissa tai ne toimittavat virheellisiä tietoja; muistuttaa lisäksi, että jäsenvaltiot määrittävät samantyyppiset rikkomukset eri tavoin eivätkä ne kaikki kerää samoja ja yksityiskohtaisia tilastotietoja yhteisten kriteerien perusteella, minkä vuoksi luotettavien ja vertailukelpoisten EU:n laajuisten tilastojen kerääminen on vaikeaa estäen näin vertailun ja petosten laajuuden maakohtaisen arvioinnin; muistuttaa pitävänsä valitettavana, että tämän vuoksi parlamentti, komissio ja petostentorjuntavirasto eivät voi toteuttaa toimintojaan asianmukaisesti arvioidakseen säännönmukaisuuksien ja petosten yleistä laajuutta yksittäisissä jäsenvaltioissa ja esittääkseen suosituksia; pitää valitettavana, että tämä tilanne estää niiden jäsenvaltioiden määrittämisen ja rankaisemisen, joissa sääntöjenvastaisuuksia ja petoksia ilmenee eniten, mitä parlamentti on toistuvasti pyytänyt; huomauttaa, että komissio kehotti jäsenvaltioita parantamaan petostilastojaan ja sitoutui itse kiinnittämään asiaan enemmän huomiota; korostaa sen merkitystä, että komissio laatii yhtenäiset raportointia koskevat periaatteet kaikkia jäsenvaltioita varten, jotta voidaan varmistaa kerättyjen tietojen vertailukelpoisuus, luotettavuus ja riittävyys; kehottaa komissiota näin ollen ilmoittamaan parlamentille käynnistetyistä toimenpiteistä kansallisella tasolla kerättyjen tilastotietojen yhdenmukaisuuden ja vertailukelpoisuuden lisäämiseksi; kehottaa jäsenvaltioita toimittamaan ajoissa kattavat tiedot, joista käy asianmukaisella tavalla ilmi petosten todellinen laajuus; pyytää tilintarkastustuomioistuimelta jatkotoimia, jotka liittyvät sen petostentorjuntaviraston toiminnasta antamiin erityiskertomuksiin, jotta voidaan todeta uudelleenjärjestelyjen vaikutukset;
40. korostaa, että avoimuuden lisääminen on avain petollisten menettelyjen paljastamiseen, koska se mahdollistaa asianmukaisen valvonnan; palauttaa mieliin, että parlamentti kehotti aiempina vuosina komissiota julkaisemaan EU:n varojen edunsaajien keskitetyn avoimuuden varmistamiseksi kaikki edunsaajat komission verkkosivustossa riippumatta varojen hoitajasta ja kaikilta jäsenvaltioilta vähintään yhdellä unionin virallisella kielellä saatujen standardoitujen tietojen perusteella; kehottaa jäsenvaltioita tekemään yhteistyötä komission kanssa ja toimittamaan sille luotettavat ja täydelliset tiedot jäsenvaltioiden hoitamien EU:n varojen edunsaajista; pitää valitettavana, ettei toimenpidettä ole pantu täytäntöön ja kehottaa komissiota panemaan sen kiireellisesti täytäntöön;
41. panee merkille, että vuonna 2012 petostentorjuntavirasto lähetti kansallisille viranomaisille 54 suositusta oikeudellisten toimien käynnistämisestä ja niitä kehoitettiin perimään takaisin noin 284 miljoonaa euroa; pitää valitettavana, että petostentorjuntaviraston suositusten perusteella käynnistettyjen oikeudellisten toimien lukumäärää ja todellisuudessa perittyjä määriä sekä unionin talousarvioon kohdistuneita rikoksia koskevat tiedot ovat puutteellisia; kehottaa jälleen komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan suositusten tehokkaan ja oikea-aikaisen täytäntöönpanon heti sen jälkeen, kun petostentorjuntavirasto on tutkinut tapaukset;

42. on kuitenkin erittäin huolestunut siitä, että petostentorjuntavirasto on joissakin tapauksissa lopettanut tapausten käsittelyn ja siirtänyt ne takaisin pääosastoille asianmukaista toimenpidettä varten, vaikka pääosastoilla ei ole tutkintavaltuuksia;

Petostentorjuntavirasto (OLAF)

43. on tyytyväinen siihen, että OLAFin toimintaa koskevien säännösten uudistus hyväksyttiin lopulta, ja suhtautuu myönteisesti komission tiedonantoon ”OLAFin hallinnon parantaminen ja sen tutkimuksissa sovellettavien menettelytakeiden vahvistaminen: asteittainen lähestymistapa Euroopan syyttäjänviraston perustamisen tueksi”; panee merkille OLAFin tutkintamenettelyjen uudelleenjärjestelyn ensimmäiset tulokset, joiden odotetaan mahdollistavan tutkinnan kohteena olevien henkilöiden menettelyllisten oikeuksien selventämisen, yhteistyön ja vuoropuhelun parantamisen OLAFin kumppaneiden kanssa, tutkinnan tehokkuuden lisäämisen ja tutkintatoimien keskimääräisen keston lyhentämisen; panee kuitenkin merkille, että 1. helmikuuta 2012 yhteensä 421 tapauksen käsittely aloitettiin samanaikaisesti ja päätettiin vuoden 2012 aikana siten, ettei suurimman osan osalta annettu suosituksia; panee lisäksi merkille, ettei monien yli 24 kuukautta vanhojen tapausten, joiden käsittely päätettiin vuonna 2012, yhteydessä ehkä annettu suosituksia käsittelyn päättämishetkellä; panee myös merkille, että tämän kertavaikutuksen vuoksi tutkintatoimien keskimääräinen kesto on lyhentynyt;
44. panee merkille, että OLAF on laatinut tutkintapolitiikan painopistealueet vuosittain parantaakseen tutkittavien tapausten valintamenettelyään; havaitsee huomattavia muutoksia vuosina 2012, 2013 ja 2014 valittujen tutkintapolitiikan painopistealueiden välillä ja on tämän vuoksi huolestunut tutkittavien tapausten valintamenettelyn epäyhdenmukaisuuteen liittyvästä riskistä; on sitä mieltä, että tulevat tutkintapolitiikan painopistealueet olisi aina arvioitava perusteellisesti konkreettisten tarpeiden, mitattavissa olevien indikaattoreiden ja edellisistä tutkintapolitiikan painopistealueista saatujen kokemusten perusteella; kehottaa OLAFia antamaan yksityiskohtaiset tiedot tavasta, jolla se tekee tutkintapolitiikan painopistealueita koskevat päätökset;
45. panee merkille OLAFin vuosikertomuksen vuodelta 2012 ja sen, että OLAF aloitti kyseisenä ajanjaksona 431 tutkintaa ja 287 koordinoititapausta, sulki 465 tapausta, lähetti jäsenvaltioiden viranomaisille 54 suositusta oikeudellisista toimista ja suositteli, että peritään takaisin lähes 284 miljoonaa euroa (165,8 miljoonaa euroa tuloja ja 118,2 miljoonaa euroa menoja) ja
- i) kehottaa analysoimaan perusteellisemmin valintavaiheessa saatuja tietolähteitä, jotta saataisiin selvempi käsitys niin yksityiseltä kuin julkiselta sektorilta saatujen tietojen jakautumisesta sekä jäsenvaltioiden ilmoitusten määrien erittäin suuresta vaihtelusta;
 - ii) katsoo, että julkiselta sektorilta saatujen tietojen määrän lisääntyminen voi olla myönteinen merkki parantuneesta yhteistyöstä jäsenvaltioiden kanssa; panee merkille, että petostentorjuntavirasto on muuttanut saatujen tietojen laskemistapaansa; toteaa, että ohjelmakauden linkaaren vuoksi julkiset viranomaiset ilmoittivat vuonna 2012 ohjelmien päättymisen jälkeen enemmän petoksiksi ilmoitettuja sääntöjenvastaisuuksia;
 - iii) toistaa esittämänsä pyynnön saada tyhjentäviä tietoja petostentorjuntaviraston suosituksiin sovellettavasta seurannasta, mukaan luettuna petostentorjuntaviraston

- niiden tapausten lukumäärä, joita kansalliset tuomioistuimet eivät pystyneet käsittelemään a) riittämättömän näytön, b) vähäisen merkityksen, c) puuttuvan oikeusperustan, d) yleisen edun puuttumisen, e) toimintarajoituksen f) menettelyvirheiden tai g) muiden syiden perusteella;
- iv) toistaa esittämänsä pyynnön saada lisätietoja kussakin jäsenvaltiossa suoritettujen paikalla tehtävien tarkastusten lukumäärästä;
 - v) toistaa pyyntönsä saada tietoja kullakin tutkinta-alueella (maatalous, savukkeet, tullit, sisäiset EU:n politiikat, ulkoinen tuki, sisäiset tutkimukset, rakennerahastot ja arvonnisävero) ja kussakin jäsenvaltiossa tehtyjen tutkimusten lukumäärästä;
 - vi) pyytää jälleen sisällyttämään vuosikertomukseen yksityiskohtaisia tietoja tutkimusten kestosta siten, että tutkimukset on eritelty ulkoisiin, sisäisiin, koordinoituihin ja oikeusapua vaatineisiin tapauksiin ja ryhmitelty lisäksi vireillä oleviin ja vuoden loppuun mennessä päätökseen saatuihin tapauksiin;
 - vii) toistaa pyyntönsä saada tietoja vireillä olevien ja päätökseen saatujen tapausten lukumäärästä kussakin unionin toimielimessä;
46. panee merkille valvontakomitean lausunnon nro 1/2014 petostentorjuntaviraston tutkintapolitiikan painopistealueista ja tukee sen suosituksia erityisesti mitä tulee ohjeiden laatimiseen taloudellisten indikaattoreiden soveltamisesta oikeasuhteisuuden kriteerinä, mikä tarjoaisi tapausten valinnasta vastaavalle yksikölle asiaa koskevat selkeämmät ohjeet; odottaa lisäksi, että tutkintapolitiikan painopistealueiden tulevassa kehittämisessä hyödynnetään petostentorjuntaviraston pääjohtajan ja tutkintapolitiikan painopistealueiden kattamien politiikanalojen pääjohtajien säännöllistä vuoropuhelua ja taloudellisia indikaattoreita;
47. panee merkille valvontakomitean huomautukset vähämerkityksisiä tapauksia koskevista petostentorjuntaviraston toimintaperiaatteista; muistuttaa, että vähämerkityksisiä tapauksia koskevat toimintaperiaatteet eivät ole ainoa tapausten valintakriteeri ja että niiden avulla pyritään varmistamaan, että petostentorjuntavirasto keskittää toimintansa ja resurssinsa vakavampiin ja monimutkaisempiin tapauksiin ja että henkilöstöresurssit jaetaan EU:n talousarviosta aiheuttomasti maksettujen määrien takaisinperimiseksi; kehottaa pääjohtajaa ottamaan valvontakomitean näkemykset huomioon tarkasteltaessa vähämerkityksisiä tapauksia koskevia petostentorjuntaviraston toimintaperiaatteita; odottaa, että sille ilmoitetaan asianmukaisesti pääjohtajan asiaa koskevasta päätöksestä;
48. kehottaa jatkamaan petostentorjuntaviraston hallinnoinnin parantamista sen pääasiallisten tutkintamenetelmien tarkistamisen ja vahvistamisen kautta; painottaa tämän osalta, että Euroopan parlamentti katsoo erityisen merkittäväksi, että tutkinnan kohteena olevien henkilöiden menettelytakeiden ja perusoikeuksien kunnioittamista valvotaan;

EU:n petostentorjuntapolitiikan ja ohjelmien uudet piirteet

49. suhtautuu myönteisesti komission aloitteisiin, joilla se pyrkii yleisesti vahvistamaan petostentorjuntaa innovatiivisilla toimilla, jotka koskevat seuraamuksia, ennaltaehkäisevää toimintaa ja havaitsemista; katsoo, että petostentorjuntaa koskevien lausekkeiden sisällyttäminen kansainvälisiin sopimuksiin, hallinnollista yhteistyötä

koskeviin sopimuksiin sekä julkisten hankintojen alan sopimuksiin on myös merkittävää edistystä unionin taloudellisten etujen suojaamisessa ja korruption torjunnassa;

50. muistuttaa, että 14. joulukuuta 2006 annetun komission asetuksen (EY) N:o 1848/2006 5 artiklan mukaisesti jäsenvaltioiden on ilmoitettava ilmoitettuihin sääntöjenvastaisuuksiin liittyvien hallinnollisten tai rikosoikeudellisten seuraamusten määrittämiseksi aloitetuista menettelyistä tai niistä luopumisesta; muistuttaa lisäksi, että näissä tiedoissa on ilmoitettava myös sovellettujen seuraamusten luonne ja/tai se, liittyvätkö kyseiset seuraamukset yhteisön ja/tai kansallisen lainsäädännön soveltamiseen, sekä viittaus yhteisön ja/tai kansallisiin sääntöihin, joissa näistä seuraamuksista määrätään; pyytää, että sille ilmoitetaan yksityiskohtaisesti kattavan analyysin muodossa komission asetuksen (EY) N:o 1848/2006 5 artiklan mukaisesti vastaanotetuista kertomuksista; toteaa, että jäsenvaltioiden raportoimat tilastotiedot petosten toteamisesta, niitä koskevista oikeustoimista ja niiden tuloksista ovat puutteelliset, joten on vaikea analysoida petosten tutkinnan ja niitä koskevien oikeustoimien laatua jäsenvaltioissa ja niiden perusteita tulevassa politiikassa;
51. suhtautuu myönteisesti helmikuussa 2014 julkaistuun ensimmäiseen komission kertomukseen korruption torjunnasta EU:ssa, jonka mukaan kaikki jäsenvaltiot kärsivät korruptiosta hyvin monella eri tavalla ja korruptiosta aiheutuu EU:n taloudelle vuosittain noin 120 miljardin euron kustannukset, sekä ehdotuksiin, joilla on määrä mahdollistaa nykyisten hyvien käytäntöjen lisääntyne vaihto sekä uusien unionin tason toimenpiteiden määrittäminen; korostaa tässä yhteydessä, että EU:n kansalaiset vaativat täydellisiä takeita julkisten menojen luotettavuudesta ja läpinäkyvyydestä erityisesti taustalla vallitsevan talous- ja rahoituskriisin aiheuttamien nykyisten taloudellisten haasteiden vuoksi; on yhtä mieltä komission kanssa siitä, että hyväksytyjen aloitteiden tulokset ovat keskenään hyvin erilaisia ja että toimia korruption ehkäisemiseksi ja rankaisemiseksi on lisättävä; pitää kuitenkin valitettavana, että kertomuksen sisältö antaa rajoitetun kuvan korruptiosta EU:ssa; kehottaa toteuttamaan lisätoimia rahoitukseen kohdistuvien sosiaalisten ja taloudellisten haasteiden osalta, jotta voidaan torjua unionin talouteen, Euroopan sosiaaliseen malliin ja jäsenvaltioiden verotuloihin vakavasti vaikuttavaa korruptiota, joka myös heikentää kansalaisten luottamusta unionin toimielimiin, ja määrätä siitä tehokkaita seuraamuksia;
52. pyytää Euroopan tilintarkastustuomioistuinta tutkimaan ja ehdottamaan suosituksia näkemyksensä ja kokemuksensa perusteella esittelemällä komission korruptiosta antamassa kertomuksessa tunnistamista merkittävimmistä ongelmista yhden tai useamman mietinnön, joissa kiinnitetään erityistä huomiota kertomuksen tuloksiin maittain;
53. suhtautuu myönteisesti ehdotukseen asetukseksi Euroopan syyttäjänviraston perustamisesta; painottaa tarvetta perustaa johdonmukainen ja täydentävä järjestelmä unionin taloudellisten etujen suojelun alalla; kehottaa komissiota määrittämään huolellisesti tulevan Euroopan syyttäjänviraston, Eurojustin ja petostentorjuntaviraston tehtävät ja toimivaltuudet unionin tasolla;
54. suhtautuu myönteisesti komission parlamentin pyynnöstä tekemän tutkimuksen ”Identifying and Reducing Corruption in Public Procurement in the EU”, jossa laaditaan unionin varoja koskevissa julkisissa hankinnoissa esiintyvän korruption kustannusten mittaamenetelmä, julkaisemiseen; panee merkille, että vuonna 2010 julkisissa

hankinnoissa esiintyneen korruption suorat kokonaiskustannukset viidellä sektorilla vaihtelivat kahdeksassa tutkitussa jäsenvaltiossa 1,4 miljardista 2,2 miljardiin euroon¹; painottaa, että tutkimuksessa suositeltiin muun muassa lisäämään julkisten hankintojen avoimuutta, parantamaan tarkastus- ja arviointimekanismeja, kehittämään julkisia hankintoja koskevien tietojen keräämisjärjestelmää, päivittämään Tenders Electronic Daily -tietokantaa sekä vahvistamaan ilmiantajien suojelua; kehottaa komissiota antamaan tietoja näiden suositusten toteuttamiseksi käyttöön otetuista politiikoista ja toimenpiteistä;

55. panee merkille, että virallisten arvioiden mukaan EU:n jäsenvaltiot menettävät savukkeiden salakuljetuksen vuoksi yli 11 miljardia euroa verotuloja vuodessa järjestäytyneen rikollisuuden verkostojen hyväksi ja vaatii, että petostentorjuntaviraston tällä alueella aiemmin käytävissä olleet resurssit ja asiantuntemus palautetaan ennalleen; tukee voimakkaasti komissiota ja petostentorjuntavirastoa savukkeiden salakuljetuksen torjuntaa koskevan toimintasuunnitelman käyttöönotossa; pyytää tässä yhteydessä tiivistämään petostentorjuntaviraston ja Europolin välistä yhteistyötä;
56. pitää välttämättömänä kehittää petostentorjuntaviraston yhteysvirkamiesverkostoa salakuljetuksen riskimaiksi katsottujen valtioiden osalta;
57. pyytää, että sille ilmoitetaan nykyisten sopimusten mahdollisten uudelleen neuvottelujen etenemisestä ja vaatii riippumattoman tutkimuksen toteuttamista tupakkateollisuuden sopimuksista, jotta voidaan arvioida määrällisesti tupakan laittoman kaupan vaikutuksia omiin varoihin ja suunnitella nykyisten sopimusten mahdollista laajentamista muihinkin kuin sopimusten nykyisin kattamiin valmistajiin, jotta varmistetaan tuotteiden parempi jäljitettävyyys tuotantovaiheesta jakeluun saakka;
58. suhtautuu myönteisesti Herkules III -ohjelman perustamista varainhoitokaudeksi 2014–2020 koskevan asetuksen hyväksymiseen; panee merkille, että yli 104 miljoonan euron talousarvion ansiosta ohjelmasta osarahoitetaan muun muassa pyyhkäisylaitteistoja, joilla tunnistetaan kuorma-autoissa salakuljetettuja tavaroita, ja yksikkökoodien ja rekisterikilpien automatisoituja tunnistusjärjestelmiä salakuljetuksen ja väärentämisen torjumisen tehostamiseksi; pitää valitettavana Herkules II -ohjelman toteuttamisen aikana havaittua edunsaajien tekemien teknisten laitteiden hankintoihin ja käyttöön liittyvää avoimuuden puutetta ja muistuttaa, että tilanne sai parlamentin varaamaan tietyn osan unionin vuosien 2013 ja 2014 talousarvion petostentorjuntavirastoa koskevista määrärahoista, kunnes se saa asianmukaiset tiedot asiasta; kehottaa petostentorjuntavirastoa antamaan jatkossakin tietoja esimerkiksi rahoitetun laitteiston nykytilasta ja vaikutuksesta sekä lisäämään Herkules III -ohjelman täytäntöönpanon avoimuutta;

¹ Maantiet ja rautatiet, vesi- ja jätehuolto, kaupunki- ja verkkorakentaminen, koulutus sekä tutkimus ja kehitys Ranskassa, Unkarissa, Italiassa, Liettuassa, Alankomaissa, Puolassa, Romaniassa ja Espanjassa.

o

o o

59. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle sekä Euroopan unionin tuomioistuimelle, Euroopan tilintarkastustuomioistuimelle, Euroopan petostentorjuntaviraston valvontakomitealle ja Euroopan petostentorjuntavirastolle.